

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

Talmud Navigator

בבא קמא- כיצד הרגל		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מזמרא	מאן דאמר										
כיצד הרגל מועדת? לשבר בדרך הלוכה.											■
הבהמה מועדת להלך כדרכה ולשבר.											■
היתה מבעטת, או שהיו צרורות מנתזין מתחת רגליה, ושברה את הכלים - משלם חצי נוק.											■
דרסה על הכלי ושברתו, ונפל על כלי ושברו - על הראשון משלם נוק שלם, ועל האחרון משלם חצי נוק.											■
התרנגולין מועדין להלך כדרכן ולשבר.											■
היה דליל קשור ברגליו, או שהיה מהדס ומשבר את הכלים - משלם חצי נוק.											■
היינו רגל היינו בהמה	רבינא לרבא:								◊		■
תנא אבות וקתני תולדות.	א"ל: [רבא]								!	◊	■
אלא מעתה	[רבינא]								◊		■
השן מועדת, הבהמה מועדת	סיפא דקתני:								■	◊	■
מאי אבות ומאי תולדות איכא?									◊		■
הוה קמהדר ליה בבדיחותא, וא"ל: אנא שנאי חדא ואת שני חדא.	[רבא]								◊		■
וטעמא מאי?									◊		■
תנא שן דחיה וקתני שן דבהמה, ס"ד אמינא (שמות כ"ב) ושלח את בעירה כתיב, בהמה אין, חיה לא, קמ"ל דחיה בכלל בהמה.	רב אשי:								!	◊	■
אי הכי, הא מבעי ליה למיתני ברישא									◊		■
האי דאתיא ליה מדרשא חביבא ליה.									!	◊	■
אי הכי, רישא נמי ליתני ההיא דלא כתיבא ברישא									◊		■
הכי השתא התם אידי ואידי אבות נינהו, הך דאתיא ליה מדרשא חביבא ליה, הכא שביק אב ותני תולדה?									!	◊	■
איבעית אימא: אידי דסליק מרגל פתח ברגל.									!	◊	■
בהמה מועדת להלך כדרכה ולשבר, כיצד? בהמה שנכנסה לחצר הניזק, והזיקה בגופה דרך הלוכה, ובשערה דרך הלוכה, באוכף שעליה, ובשליף שעליה, ובפרומביא שבפיה, ובזוג שבצוארה, והמור במשא - משלם נוק שלם	תנו רבנן: [ת"ק]								■	◊	■
צרורות, וחזיר שהיה נובר באשפה והזיק - משלם נוק שלם.	סומכוס:								■	◊	■
הזיק, פשיטא									◊		■
אלא אימא: התיו והזיק - משלם נוק שלם.									!	◊	■
צרורות מאן דכר שמהו?									◊		■
צרורות כי אורחיהו - חצי נוק, וחזיר שהיה נובר באשפה והתיו והזיק - משלם חצי נוק	חסורי מחסרא והכי קתני: [ת"ק]								■	!	◊
צרורות, וחזיר שהיה נובר באשפה והתיו והזיק - משלם נוק שלם.	סומכוס:								■	!	◊
תרנגולין שהיו מפריחין ממקום למקום ושברו כלים בכנפיהן - משלם חצי נוק	ת"ר: [ת"ק]								■	◊	■
נוק שלם.	סומכוס:								■	◊	■
תרנגולין שהיו מהדסין ע"ג עיסה ועל גבי פירות וטינפו או ניקרו - משלם נוק שלם, העלו עפר או צרורות - משלמין חצי נוק	תניא אידך: [ת"ק]								■	◊	■
נוק שלם.	סומכוס:								■	◊	■

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>מקרא-key:</p>	
בבא קמא- כיצד הרגל		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
תרנגול שהיה מפריח ממקום למקום, ויצתה רוח מתחת כנפיו ושיברה את הכלים - משלם חצי נזק	תניא אידך:				יז
סתמא כרבנן.					יז
בשלמא סומכוס, קסבר: כחו כגופו דמי, אלא רבנן, אי כגופו דמי, כוליה נזק בעי לשלם ואי לאו כגופו דמי, חצי נזק נמי לא לשלם	רבא:				יז
לעולם כגופו דמי, וחצי נזק צרורות - הלכתא גמירי לה.	הדר אמר רבא:				יז
כל שבזב טמא - בנזקין משלם נזק שלם, כל שבזב טהור - בנזקין משלם חצי נזק.	רבא:				יז
ורבא, צרורות אתא לאשמועינן?					יז
לא, רבא - עגלה מושכת בקרון קא משמע לן.					יז
בהמה מועדת לשבר בדרך הלוכה, כיצד? בהמה שנכנסה לחצר הניזק, והזיקה בגופה דרך הלוכה, ובשערה דרך הלוכה, באוכף שעליה, ובשליף שעליה, ובפרומביא שבפיה, ובזוג שבצוארה, וחמור במשאו, ועגלה מושכת בקרון - משלם נזק שלם.	תניא כותיה דרבא:				יז
תרנגולים שהיו מחטטין בחבל דלי, ונפסק החבל ונשבר הדלי - משלמין נזק שלם.	תנו רבנן:				יז
דרסה על כלי ולא שברתו, ונתגלגל למקום אחר ונשבר, מהו? בתר מעיקרא אזלינא וגופיה הוא, או דלמא בתר תבר מנא אזלינא וצרורות נינהו?	בעי רבא:				יז
תפשוט ליה מדרבה					יז
זרק כלי מראש הגג, ובא אחר ושברו במקל - פטור, דאמרינן ליה: מנא תבירא תבר	דאמר רבה:				יז
לרבה פשיטא ליה, לרבא מבעיא ליה.					יז
הידוס אינו מועד	ת"ש: [ת"ק]				יז
ה"ז מועד	ר"א:				יז
הידוס ס"ד?					יז
אלא לאו הידוס והתיז, ובהא קמפלגי					יז
בתר מעיקרא אזלינן	דמר סבר:				יז
בתר תבר מנא אזלינן	ומר סבר:				יז
לא, בהתיז צרורות, ובפלותא דסומכוס ורבנן קמיפלגי.					יז
תרנגולין שהיו מחטטין בחבל דלי, ונפסק החבל ונשבר הדלי - משלמין נזק שלם	ת"ש:				יח
שמע מינה: בתר מעיקרא אזלינן					יח
תרגמא אחבל.					יח
והא חבל - משונה הוא					יח
דמאוס בלישה.					יח
והא נשבר דלי קתני					יח
אלא סומכוס היא, דאמר: צרורות - נזק שלם משלם.					יח
אי סומכוס					יח
ניתז ממנו שבר ונפל על כלי אחר ושברה - על הראשון משלם נזק שלם, ועל האחרון משלם חצי נזק	אימא סיפא:				יח
ואי סומכוס, מי אית ליה חצי נזק?					יח

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא- כיצד הרגל	מאן דאמר													
מימרא	מאן דאמר													
וכי תימא, שאני ליה לסומכוס בין נזק כחו לכח כחו												◇	!	יה.
כה כחו, לסומכוס, ככחו דמי או לאו ככחו דמי?	ואלא הא דבעי רב אשי:											◇	⋈	יה.
תפשוט ליה דלאו ככחו דמי?													⋈	יה.
אלא לאו רבנן היא													!	יה.
ש"מ: בתר מעיקרא אזלינן													⋈	יה.
דקאזיל מיניה מיניה.	מר רב ביבי בר אביי:												!	יה.
חצי נזק צרורות, מגופו משלם או מעלייה משלם? מגופו משלם, דלא אשכחן חצי נזק דמשלם מעלייה, או דלמא מעלייה משלם, דלא אשכחן כאורחיה דמשלם מגופיה?	בעי רבא:											◇	⋈	יה.
הידוס אינו מועד	ת"ש: [ת"ק]											◇	⋈	יה.
הרי זה מועד	ויש אומרים:											◇	⋈	יה.
הידוס סלקא דעתך?													⋈	יה.
אלא לאו - הידוס והתיז, ובהא קמיפלגי													!	יה.
מגופו משלם	מאן דאמר אינו מועד, קסבר:											◇	⋈	יה.
מעלייה משלם	ומאן דאמר מועד, קסבר:											◇	⋈	יה.
לא, בפלוגתא דסומכוס ורבנן קמיפלגי.													!	יה.
הכלב שנטל חררה והלך לגדיש, ואכל החררה והדליק את הגדיש - על החררה משלם נזק שלם, ועל הגדיש משלם חצי נזק	ת"ש:												⋈	יה.
מאי טעמא? לאו משום דהויא להו צרורות													⋈	יה.
משלם חצי נזק מגופן	ותני עלה:												⋈	יה.
ותסברא? לר' אלעזר נזק שלם מגופיה מי אשכחון?													!	יה.
אלא, כגון דשני בהא בגחלת, ורבי אלעזר סבר לה כר' טרפון													!	יה.
משונה קרן בחצר הניזק - נזק שלם משלם.	דאמר: [ר' טרפון]												!	יה.
ולא היא, מאי טעמא מוקמת לה כרבי טרפון? משום נ"ש, רבי אלעזר סבר כסומכוס													⋈	יה.
צרורות - נזק שלם משלם	דאמר: [סומכוס]												⋈	יה.
וסבר לה כרבי יהודה													⋈	יה.
צד תמות במקומה עומדת	דאמר: [רבי יהודה]												⋈	יה.
וכי קתני מגופו - אצד תמות.													⋈	יה.
אימור דשמעת ליה לרבי יהודה - בתם ונעשה מועד, במועד מתחילתו מי שמעת ליה?	רב סמא בריה דרב אשי לרבינא:												⋈	יה.
אלא כי קאמר רבי אלעזר נזק שלם - כגון דאייעד, ובהא קמיפלגי													!	יה:
יש העדאה לצרורות	מר סבר: [ר"א]												⋈	יה:
אין העדאה לצרורות.	ומר סבר: [רבנן]												⋈	יה:
יש העדאה לצרורות, או אין העדאה לצרורות? אי לרבנן, אין העדאה לצרורות אי לרבי אלעזר, יש העדאה לצרורות	אלא הא דבעי רבא:												⋈	יה:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא-כיצד הרגל	מאי דאמר													
מימרא	מאי דאמר													
והא משונה הוא														יט.
דאית ביה בזרני.														יט.
יש שנוי לצרורות לרביע נזק, או אין שנוי לצרורות לרביע נזק?	בעי רב אשי:													יט.
תפשוט ליה מדרבא														יט.
יש העדאה לצרורות, או אין העדאה לצרורות?	דבעי רבא:													יט.
מכלל דאין שנוי														יט.
דלמא רבא אם תמציי לומר קאמר, אם תמציי לומר אין שנוי, יש העדאה או אין העדאה?														יט.
תיקו.														יט.
כח כחו, לסומכוס, ככחו דמי או לא? מי גמיר הלכה ומוקי לה בכח כחו, או דלמא לא גמיר הלכה כלל?	בעי רב אשי:													יט.
תיקו.														יט.
היתה מבעטת, או שהיו צרורות מנתזין מתחת רגליה ושברה את הכלים - משלם חצי נזק.														יט.
היכי קאמר? היתה מבעטת והזיקה בביעוטה, או צרורות כאורחיהו משלם חצי נזק, ורבנן היא, או דלמא היתה מבעטת והזיקה בביעוטה, או צרורות מחמת ביעוט - משלם חצי נזק, כי אורחיה משלם נזק שלם, ומני - סומכוס היא?	איבעיא לה:													יט.
דרסה על הכלי ושברתו, ונפל השבר על כלי אחר ושברו - על הראשון משלם נזק שלם, ועל האחרון חצי נזק	ת"ש מסיפא:													יט.
ואי סומכוס, מי אית ליה חצי נזק?														יט.
וכי תימא, ראשון - ראשון להתזה, ושני - שני להתזה, ושאני ליה לסומכוס בין כחו לכח כחו														יט.
כח כחו, לסומכוס, ככחו דמי או לא ככחו דמי?	אלא הא דבעי רב אשי:													יט.
תפשוט ליה דלאו ככחו דמי														יט.
רב אשי כרבנן מוקי לה ובעי לה הכי:														יט.
היתה מבעטת והזיקה בביעוטה, או צרורות כאורחיהו - חצי נזק, הא מחמת ביעוט - רביע נזק, ויש שנוי, או דלמא היתה מבעטת והזיקה בביעוטה, או צרורות מחמת ביעוט - חצי נזק, ואין שנוי?	[בעי רב אשי]													יט.
תיקו.														יט.
היתה מהלכת במקום שאי אפשר לה אלא אם כן מנתזת, ובעטה והתיזה והזיקה, מהו? כיון דאי אפשר לה אורחיה הוא, או דלמא השתא מיהא מחמת ביעוט קמנתזה צרורות?	בעי מיניה רבי אבא בר ממל מרבי אמי, ואמרי לה מרבי חייא בר אבא:													יט.
תיקו.														יט.
היתה מהלכת ברה"ר והתיזה והזיקה, מהו? לקרן מדמינן ליה וחייבת, או דלמא תולדה דרגל הוא ופטורה?	בעא מיניה ר' ירמיה מ'ר זירא:													יט.
מסתברא, תולדה דרגל הוא.	אמר ליה: [רבי זירא]													יט.
התיזה ברה"ר והזיקה ברה"י, מהו?	[רבי ירמיה]													יט.
עקירה אין כאן, הנחה יש כאן?	אמר ליה: [רבי זירא]													יט.
היתה מהלכת בדרך והתיזה, בין ברה"י בין ברה"ר - חייב	איתיביה: [רבי ירמיה]													יט.
מאי לאו התיזה ברשות הרבים והזיקה ברה"ר														יט.
לא, התיזה ברה"ר והזיקה ברה"י.	[רבי זירא]													יט.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא- כיצד הרגל	מאן דאמר													
מימרא														
והאמרת: עקירה אין כאן, הנחה יש כאן?	[רבי ירמיה]	ז												יט.
הדרי בי.	אמר ליה: [רבי זירא]	■												יט.
דרסה על הכלי ושברתו, ונפל השבר על כלי אחר ושברו - על הראשון משלם נזק שלם, ועל האחרון משלם חצי נזק	איתיביה: [רבי ירמיה]		ז											יט.
במה דברים אמורים - ברשות הניזק, אבל ברה"ר - על הראשון פטורה, ועל האחרון חייבת	ותני עלה:		ז											יט.
מאי לאו התיהו ברשות הרבים והזיקה ברשות הרבים			ז											יט.
לא, התיהו ברשות הרבים והזיקה ברה"ר.	[רבי זירא]		!											יט.
והאמרת: עקירה אין כאן, הנחה יש כאן?	[רבי ירמיה]	ז												יט.
הדרי בי.	אמר ליה: [רבי זירא]	■												יט.
איני?	[רבי ירמיה]		ז											יט.
אין חצי נזק חלוק לא לרשות היחיד ולא לרשות הרבים	והאמר ר' יוחנן:		ז											יט:
מאי לאו התיהו ברשות הרבים והזיקה ברשות הרבים			ז											יט:
לא, התיהו ברה"ר והזיקה ברשות היחיד.	[רבי זירא]		!											יט:
והאמרת: עקירה אין כאן, הנחה יש כאן?	[רבי ירמיה]	ז												יט:
הדרי בי.	אמר ליה: [רבי זירא]	■												יט:
איבעית אימא: כי אמר רבי יוחנן - אקרן.			!											יט:
כשכשה בזנבה, מהו?	יתבי רבי יהודה נשיאה ורבי אושעיא אקילעא דרבי יהודה, נפק מילתא מבינייהו:												^	יט:
וכי יאחזנה בזנבה וילך?	א"ל אידך:		ז											יט:
אי הכי, קרן נמי נימא: וכי יאחזנה בקרן וילך?			ז											יט:
הכי השתא, קרן לאו אורחיה, הא אורחיה.			!											יט:
וכי מאחר דאורחיה, מאי מבעיא ליה?			ז											יט:
כשכוש יתירא מבעיא ליה.			!											יט:
כשכשה באמתה, מהו? מי אמרינן מידי דהוה אקרן, קרן לאו יצרא קתקיף ליה? הכא נמי לא שניא, או דלמא קרן כוונתו להזיק, הא אין כוונתה להזיק?	בעי רב עינא:												^	יט:
תיקו.													■	יט:
התרנגולין מועדין להלך כדרכן ולשבר וכו'.													■	יט:
לא שנו אלא שנקשר מאליו, אבל קשרו אדם - חייב.	רב הונא:												■	יט:
נקשר מאליו מאן חייב?													^	יט:
אלימא בעל הדליל			!											יט:
היכי דמי?													^	יט:
אי דאצנעיה			!											יט:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
בבא קמא- כיצד הרגל		מאן דאמר														
מימרא																
אנוס הוא				?												יט:
ואי לא אצנעיה				!												יט:
פושע הוא				?												יט:
אלא חייב בעל תרנגול				!												יט:
מאי שנא כוליה נזק דלא? דכתיב: (שמות כ"א) כי יפתח איש בור, ולא שור בור, חצי נזק נמי איש בור ולא שור בור				?												יט:
אלא, מתני' בדאדייה אדויי, וכי אתמר דרב הונא - בעלמא אתמר:												◊				יט:
דליל הפקר, אמר רב הונא: נקשר מאליו - פטור, קשרו אדם - חייב.		[רב הונא]										◊				יט:
משום מאי חייב?												^				יט:
משום בורו המתגלגל ברגלי אדם וברגלי בהמה.		רב הונא בר מנוח:										!		◊		יט:
כיצד השן מועדת? לאכול את הראוי לה.															■	יט:
הבהמה מועדת לאכול פירות וירקות. אכלה כסות או כלים - משלם חצי נזק. במה דברים אמורים - ברשות הניזק, אבל ברשות הרבים - פטור. ואם נהנית - משלמת מה שנהנית.															■	יט:
כיצד משלמת מה שנהנית? אכלה מתוך הרחבה - משלמת מה שנהנית, מצדי הרחבה - משלמת מה שהזיקה מפתח החנות - משלמת מה שנהנית, מתוך החנות - משלמת מה שהזיקה.															■	יט:
השן מועדת לאכול את הראוי לה, כיצד? בהמה שנכנסה לחצר הניזק, ואכלה אוכלין הראויין לה ושתתה משקין הראויין לה - משלם נזק שלם וכן חיה שנכנסה לחצר הניזק, וטרפה בהמה ואכלה בשר - משלם נזק שלם ופרה שאכלה שעורין, וחמור שאכל כרשינו, וכלב שליקק את השמן, וחזיר שאכל חתיכה של בשר - משלמין נזק שלם.		תנו רבנן:													■	יט:
השתא דאמרת: כל מידי דלאו אורחיה ואכלה ליה ע"י הדחק שמיא אכילה, האי שונרא דאכל תמרי, וחמרא דאכיל ביניתא - משלם נזק שלם.		רב פפא:													■	יט:
ההוא חמרא דאכל נהמא ופלסיה לסלא, חייביה רב יהודה לשלם נזק שלם אנהמא, ואסלא חצי נזק.		[רב יהודה]													■	יט:
ואמאי? כיון דאורחיה למיכל נהמא, אורחיה נמי לפלוסי סלא				?												יט:
דאכל והדר פליס.				!												יט:
ופת אורחיה הוא?				?												יט:
אכלה פת ובשר ותבשיל - משלם חצי נזק		ורמינהו:		?										◊		יט:
מאי לאו בבהמה				?												יט:
לא, בחיה.				!										◊		יט:
חיה, בשר אורחיה הוא				?												יט:
דמטוי.				!										◊		יט:
ואיבעית אימא: בטביא.				!										◊		יט:
ואיבעית אימא: לעולם בבהמה, ובפתורא.				!										◊		יט:
ההוא ברחא דחזא ליפתא אפומא דדנא, סריך סליק, אכלה לליפתא ותבריה לדנא, חייביה רבא אליפתא ואדנא נזק שלם		[רבא]													■	כ.
מאי טעמא?															^	כ.
כיון דאורחיה למיכל ליפתא, אורחיה נמי לסרוכי ולמסלק.				!										◊		כ.
בהמה ברשות הרבים, ופשטה צוארה ואכלה מעל גבי חברתה - חייבת מאי טעמא? גבי חברתה כחצר הניזק דמי.		אילפא:													■	כ.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>																				
בבא קמא- כיצד הרגל		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																		
מימרא																						
בשלמא בור ברשותו חייב, דבשלמא בור, איכא למימר לאו אדעתיה, אלא פירות מי איכא למימר לאו אדעתיה? הא חזי להו.	ושמואל אמר:																					כא:
לימא, מחזרת תנאי היא																						כא:
אכלה מתוך הרחבה - משלמת מה שנהנית, מצדי הרחבה - משלמת מה שהזיקה, דברי ר"מ ורבי יהודה	דתניא: [ר"מ ורבי יהודה]																					כא:
אין דרכה לאכול אלא להלך	רבי יוסי ור"א:																					כא:
ר' יוסי היינו תנא קמא																						כא:
אלא מחזרת איכא בינייהו:																						כא:
מחזרת נמי משלם מה שנהנית	ת"ק סבר:																					כא:
משלמת מה שהזיקה	רבי יוסי סבר:																					כא:
לא, דכולי עלמא מחזרת אי כרב אי כשמואל, והכא בביעור בשדה אחר קא מיפלגי:																						כא:
(שמות כ"ב) ובער בשדה אחר - ולא ברה"ר	מר סבר: [ת"ק]																					כא:
ובער בשדה אחר - ולא ברשות המזיק.	ומר סבר: [רבי יוסי]																					כא:
ברשות המזיק, לימא: פירך ברשותי מאי בעי																						כא:
אלא, דאילפא ורבי אושעיא איכא בינייהו.																						כא:
הכלב והגדי שקפצו מראש הגג ושברו את הכלים - משלם נזק שלם, מפני שהן מועדין.																						כא:
הכלב שנטל חררה והלך לגדיש, אכל החררה והדליק הגדיש - על החררה משלם נזק שלם, ועל הגדיש משלם חצי נזק.																						כא:
טעמא דקפצו, הא נפלו - פטור, אלמא קסבר: תחלתו בפשיעה וסופו באונס - פטור.																						כא:
הכלב והגדי שקפצו מראש הגג ושברו את הכלים - משלם נזק שלם, נפלו - פטורין.	תניא נמי הכי:																					כא:
הניחא למ"ד תחלתו בפשיעה וסופו באונס - פטור, אלא למ"ד חייב מאי איכא למימר?																						כא:
כגון דמקרבי כלים לגבי כותל, דכי קפצי בקפיצה לא נפלי עלייהו, ואפילו תחלתו בפשיעה ליכא.																						כא:
פעמים שאפילו נפלו נמי חייב, משכחת לה בכותל רעוע.	רב זביד משמיה דרבא:																					כא:
מאי ניהו?																						כא:
דאבעי ליה לאסוקי דעתא דנפיל ארהו?																						כא:
סוף סוף לא נפל ארהי ונפול אינהו, תחלתו בפשיעה וסופו באונס הוא																						כא:
לא צריכא, בכותל צר:																						כא:
הכלב והגדי שדלגו ממטה למעלה - פטורין, מלמעלה למטה - חייבין	תנו רבנן:																					כא:
אדם ותרנגול שדלגו, בין מלמעלה למטה בין מלמטה למעלה - חייבין.																						כא:
הכלב והגדי שדלגו, בין מלמעלה למטה בין מלמטה למעלה - פטורין	והתניא:																					כב:
דאפיך מיפך, כלבא בזקירא וגדיא בסריכא.	תרגמא רב פפא:																					כב:
אי הכי, אמאי פטורין?																						כב:
פטור מנזק שלם, וחייבין בחצי נזק.																						כב:

disputants- חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:	statement- מימרא קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer! ראיה- proof
---	---

Talmud Navigator

בבא קמא- כיצד הרגל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכלב שנטל.												כב.
אשו משום חציו	אתמר, רבי יוחנן:											כב.
אשו משום ממונו.	ריש לקיש:											כב.
וריש לקיש מאי טעמא לא אמר כרבי יוחנן?												כב.
חציו מכחו קאזלי, האי לא מכחו קאזיל.	אמר לך: [ריש לקיש]											כב.
ורבי יוחנן מאי טעמא לא אמר כריש לקיש?												כב.
ממונא אית ביה ממשא, הא לית ביה ממשא.	אמר לך: [רבי יוחנן]											כב.
הכלב שנטל חררה כו'	תנן:											כב.
בשלמא למ"ד אשו משום חציו, חציו דכלב הוא, אלא למ"ד אשו משום ממונו, האי אש לאו ממונו דבעל כלב הוא												כב.
הכא במאי עסקינן - דאדייה אדויי, דעל חררה משלם נזק שלם, ועל מקום גחלת משלם חצי נזק, ועל גדיש כולה פטור.	אמר לך ריש לקיש:											כב.
ורבי יוחנן?												כב.
דאנחה אנוחי, על חררה ועל מקום גחלת משלם נ"ש, ועל הגדיש משלם חצי נזק.	[רבי יוחנן]											כב.
גמל טעון פשתן ועבר ברשות הרבים, נכנסה פשתנו לתוך החנות ודלקו בנרו של חנווני והדליק את הבירה - בעל גמל חייב,	תא שמע:											כב.
הניח חנווני נרו מבחוץ - חנווני חייב												כב.
בנר הנוכה - פטור	רבי יהודה:											כב.
בשלמא למ"ד אשו משום חציו, חציו דגמל הוא, אלא למ"ד משום ממונו, האי אש לאו ממונא דבעל גמל הוא												כב.
הכא במאי עסקינן - במסכסת כל הבירה כולה.	אמר לך ריש לקיש:											כב.
אי הכי, אימא סיפא:												כב.
אם הניח חנווני נרו מבחוץ - חנווני חייב	[סיפא]											כב.
ואי במסכסת אמאי חייב?												כב.
בשעמדה.												כב.
עמדה וסכסכה, כ"ש דחנווני פטור ובעל גמל חייב												כב.
הכא במאי עסקינן - כגון שעמדה להטיל מימיה, רישא בעל גמל חייב, דלא איבעי ליה לאפושי בטעינה, סיפא חנווני חייב, דלא איבעי ליה לאנוחי נרו מאבראי.	רב הונא בר מנחם משמיה דרב איקא:											כב.
המדליק את הגדיש, והיה גדי כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו - חייב, עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו - פטור	תא שמע:											כב:
בשלמא למ"ד אשו משום חציו, משום הכי פטור, אלא למאן דאמר אשו משום ממונו, אמאי פטור? אילו קטל תוריה עבדא, הכי נמי דלא מיחייב?												כב:
הכא במאי עסקינן - כשהצית בגופו של עבד, דקם ליה בדרבה מיניה.	אמר לך רבי שמעון בן לקיש:											כב:
אי הכי, מאי למימרא?												כב:
לא צריכא, בגדי דחד ועבד דחד.												כב:
השולח את הבעירה ביד חרש שוטה וקטן - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים	ת"ש:											כב:
בשלמא למ"ד אשו משום חציו, חציו דחרש הוא, אלא למאן דאמר אשו משום ממונו, אילו מסר שורו לחרש שוטה וקטן, הכי נמי דלא מיחייב?												כב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>		<p>מקרא-key:</p>	
בבא קמא-כיצד הרגל		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
לא שנו אלא כשמסר לו גחלת וליבה, אבל מסר לו שלהבת - חייב, מאי טעמא? ברי היזקא.	הא אתמר עלה, אמר ריש לקיש משמיה דחזקיה:	!	◇	כב:	
אפילו שלהבת - פטור	רבי יוחנן:	!	◇	כב:	
צבתא דחרש קא גרים, לא מיחייב עד דמסר ליה גווזא סילתא ושרגא.	קסבר: [רבי יוחנן]	!	◇	כב:	
קרא ומתניתא מסייע ליה לרבי יוחנן:	רבא:	■	◇	כב:	
קרא, דכתיב: (שמות כ"ב) כי תצא אש, תצא מעצמה, ישלם המבעיר את הבערה, ש"מ: אשו משום חציו		■ ■	◇	כב:	
פתח הכתוב בנזקי ממונו וסיים בנזקי גופו, לומר לך: אשו משום חציו.	מתניתא, דתניא:	■ ■	◇	כב:	
למ"ד אשו משום חציו, טמון באש דפטור רחמנא היכי משכחת לה?	רבא, קשיא ליה לאביי:	?	◇	כג:	
וניחא ליה, כגון שנפלה דליקה לאותו חצר, ונפלה גדר שלא מחמת דליקה, והלכה והדליקה והזיקה בחצר אחרת, דהתם כלו ליה חציו.	[אביי]	!	◇	כג:	
אי הכי, לענין גלוי נמי כלו ליה חציו		?	◇	כג:	
אלא, למאן דאית ליה משום חציו אית ליה נמי משום ממונו, וכגון שהיה לו לגודרה ולא גדרה, דהתם שורו הוא ולא טפה באפיה.		!	◇	כג:	
וכי מאחר דאית ליה משום חציו אית ליה נמי משום ממונו, מאי בינייהו?		?	◇	כג:	
איכא בינייהו, לחייבו בארבעה דברים.		!	◇	כג:	
על החררה משלם כו'.		■	◇	כג:	<
מאן חייב?		^	◇	כג:	
בעל כלב		!	◇	כג:	
ולחייב נמי בעל גחלת		?	◇	כג:	
בששימר גחלתו.		!	◇	כג:	
אי כששימר גחלתו, מאי בעי כלב התם?		?	◇	כג:	
בשחתר.		!	◇	כג:	
זאת אומרת: סתם דלתות חתורות הן אצל כלב.	רב מרי בריה דרב כהנא:	■	◇	כג:	
דאכלה היכא?		^	◇	כג:	
אילימא דאכלה בגדיש דעלמא		!	◇	כג:	
הא בעינן (שמות כ"ב) וביער בשדה אחר וליכא		?	◇	כג:	
לא צריכא, דאכלה בגדיש דבעל חררה.		!	◇	כג:	
תפשוט דפי פרה כחצר הניזק דמי, דאי כחצר המזיק דמי, לימא ליה: מאי בעי רפתך בפומא דכלבא?		?	◇	כג:	
פי פרה, כחצר הניזק דמי או כחצר המזיק דמי?	דאיבעיא להו:	^	◇	כג:	
ואי אמרת כחצר המזיק דמי, שן דחייב רחמנא היכי משכחת לה?		?	◇	כג:	
כגון שנתחככה בכותל להנאתה, וטנפה פירות להנאתה.	רב מרי בריה דרב כהנא:	!	◇	כג:	
והא בעינא כאשר יבער הגלל עד תומו וליכא	מתקוף לה מר זוטרא:	?	◇	כג:	
דשף צלמי	רבינא:	!	◇	כג:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא-כיצד הרגל	מזמרא	מאן דאמר												
דפסעי פסועי.		רב אשי:	!											כג:
שיסה בו את הכלב, שיסה בו את הנחש - פטור		ת"ש:	!											כג:
מאן פטור?			^											כג:
משסה פטור, והיבי בעל כלב			!											כג:
ואי אמרת כחצר המזיק דמי, לימא ליה: מאי בעי ידך בפומיה דכלבא?			!											כג:
אימא: פטור אף משסה.			!											כג:
ואיבעית אימא: דאפקיה לניביה וסרטיה.			!											כג:
השיך בו את הנחש - רבי יהודה מחייב		ת"ש: [רבי יהודה]	!											כג:
פטורים		הכמים:	!											כג:
כשתימצי לומר, לדברי ר' יהודה - ארס נחש בין שיניו הוא עומד, לפיכך מכיש בסייף ונחש פטור, לדברי חכמים - ארס נחש מעצמו מקיא, לפיכך נחש בסקילה ומכיש פטור		ואמר רב אחא בר יעקב:	!											כג:
ואי אמרת פי פרה כחצר המזיק דמי, לימא ליה: מאי בעי ידך בפומא דחיווא?			!											כג:
לענין קטלא לא אמרינן.			!											כג:
ומנא תימרא?			!											כג:
הנכנס לחצר בעל הבית שלא ברשות, ונגחו שורו של בעל הבית ומת - השור בסקילה, ובעלים פטורים מן הכופר		דתניא:	!											כג:
בעלים פטורין מן הכופר מ"ט			!											כג:
דאמר ליה: ברשותי מאי בעית			!											כג:
שורו נמי לימא ליה: מאי בעית ברשותי?			!											כג:
אלא, לענין קטלא לא אמרינן.			!											כג:
הנהו עיזי דבי תרבו דהוו מפסדי ליה לרב יוסף			!											כג:
זיל אימא להו למרייהו - דליצנענהו.		א"ל לאביי: [רב יוסף]	!											כג:
אמאי איזיל? דאי אזילנא, אמרי לי: לגדור מר גדירא בארעיה.		אמר ליה: [אביי]	!											כג:
ואי גדר, שן דחייב רחמנא היכי משכחת לה?			!											כג:
כשחתרה			!											כג:
אי נמי, דנפיל גודא בליליא.			!											כג:
דסלקין לעילא ודנחתין לתחתא: הני עיזי דשוקא דמפסדי, מתרינן במרייהו תרי ותלתא זמנין, אי ציית - ציית, ואי לא - אמרין ליה: תיב אמסחתא וקבל זוזך.		מכריז רב יוסף, ואיתימא רבה:	!											כג: